

Hálát adok, Uram, néked

A 111. zsoltár

T. Béze – Szenci M. A.

L. Bourgeois – C. Goudimel

1. Há - lát a - dok, Uram, né - ked, Tel - jes szív - ből áldlak téged,

A hívek gyüle - ke - ze - té - ben; Megvallom nagy di - cső - sé - ged

És hirdetem di - csé - re - ted É - letemnek minden rendé - ben.

2. Nagyok az Úrnak csudái, És aki azt megtekinti Örvendez annak az ő szíve. És az ő szent igazsága És ő dicső méltósága Megmarad mind örök időkre.

3. Csuda dolgait az Isten Szerzette emlékezetben Kegyes és irgalmas kedvéből. Azoknak ételt ad bőven, Akik őtet félik híven: Megemlékezik kötéséről.

4. Népével nagy csudákat tett, Hogy a pogányok örökét Kezükbe adá őnékiek. Merő hűség és tisztaság És állhatatos igazság Minden dolga az ő kezének.

5. Igaz minden ő hagyása, Minden ő parancsolata, Melyben semmi változás nincsen. Az ő népét ő megmenté, És ővélük kötést szerze, Mely megmarad minden időben.

6. Szent és dicső az ő neve, És az Úrnak ő félelme, A jó bölcsességnek kezdete. Ki megtartja ő törvényét, És megőrzi szent Igéjét, Annak megmarad dicsérete.

Engraved by LilyPond – Soli Deo Gloria!